

Tribuna

ediție
specială

București, 13 iunie 1990: Încă o revoluție?

Nu! Pur și simplu o incredibilă, o rușinoasă demonstrație de vandalism

De ce ediție
specială?

La ora la care evenimentele din București au luat o turnură dramatică, întregul tiraj al ziarului „Tribuna” era deja ieșit din rotativă. Din dorința de a informa cit

mai operativ pe cititorii noștri, de a lua poziție față de cele întâmplate, redactorii „Tribunei” au scos această foale în cursul nopții trecute, într-o atmosferă aproape similară celei din nopțile de

după 22 Decembrie. Asemănarea dintre ceea ce a fost atunci cu ceea ce este acum se oprește însă aici. Din nefericire, idealurile Revoluției au fost brutal încălcate în picioare de bandele care au

asediat Capitala. Nu ne rămâne decât să sperăm că rațiunea va învinge, că în țară va continua procesul de democratizare — rațiunea jertfei eroilor din ianuarie și Decembrie.

COMUNICAT DIN PARTEA GUVERNULUI ROMÂNIEI

Până la această oră (n.n. ora 24) prin o serie de acțiuni grave, ireponsabile, declanșate de forțe extremiste, legionare se înregistrează atacuri violente, susținute împotriva clădirii și personalului Ministerului de Interne, aparate de forțe ineficiente acolo unde se aruncă cu sticle incendiere împotriva celor blocați în interior. Este atacată acum și stația de benzină din apropierea clădirii M.I. de unde agresorii scot benzină pentru a prăgi sticlele cu amestec exploziv. Au fost înregistrate nu numai aici ci și în zona Casei de Modă, Televiziunii, răniți grav, acte continue de agresiune împotriva populației și a celor aflați în aceste clădiri și obiective guvernamentale. Cei care le provoacă au — ni s-a confirmat — arme și muniții pe care le-au sustras din clădirea M.I. Se impune un răspuns imediat, de o deosebită fermitate împotriva acestor acte de terorism legionar, îndreptate împotriva tinerei noastre democrații, împotriva tuturor oamenilor cinștiți din România. Guvernul asigură că această ripostă va fi asumată cu toată răspunderea și toată hotărârea pentru salvarea democrației în România.

Pe lângă arme, de la sediul Inspectoratului Poliției Municipiului București s-au furat și uniforme.

De la Ministerul Sănătății

În ziua de 13 iunie, până la ora 23,55, la Spitalul de Urgență au fost internate 82 de persoane, la Spitalul Militar Central, la Spitalul Municipal București, la „Oftalmologie”, la „Colțea” câte o persoană. În total au fost internate 93 de persoane, din care 4 în stare gravă. S-au înregistrat două decese în zona dintre „Universitate” și „Arhitectură”.

P.S. La ora 5, postul de radio București a precizat că la spitale au fost aduse 152 de persoane din care au fost internate 62.

Interpretarea cea mai gravă

Încă nu s-au elucidat multe din elementele care au contribuit la succesul revoluției sau care au generat victimele ei. Multe forțe politice stau în expectativă, așteptând limpezirea apei, neconsiderându-se implicate în revoluție sau nemulțumite de modul în care puterea politică rezolvă sau le rezolvă problemele. Stau în expectativă, dar... lucrează din o mină de ajutor, ba unora, ba altora, după cum le dictează propriile interese. În tot acest timp guvernul se zbate să facă ceva palpabil și de viitor care să dea populației garanția unei revoluții adevărate, învingătoare și definitive. C.P.U.N. și mai apoi Parlamentul își trăiesc viața între ajustări și înființări, iar președintele țării caută, pe de o parte să împace toate părțile și să ne informeze că tot felul de ele-

mente, evident cu tendințe de dreapta, își fac de cap în țară, în toate sectoarele, începând cu Tîrgu Mureș și culminând cu penibila acțiune de ieri cînd o bandă de huligani a atacat, și pentru o perioadă de timp, a ocupat Televiziunea Română.

Noi, care am sperat că după alegeri se va instaura un climat sănătos de liniște și muncă, vedem acum că de teama unor interpretări președintelui țării rămîne doar la stadiul de informare și apel, poliția nu se bagă prea mult ca să nu se interpreteze sau să nu fie etichetată ca teroristă, guvernul trimite emisari și cercetează fapte, dar ca să nu se interpreteze că doar informații vagi, armata chemată prin lege să apere poporul, inclusiv televiziunea ca punct strategic, lasă pe fiecare să se pozeze pe tancuri și tanchete, primește lo-

vituri de la niște neisprăviți care strigă în gura mare „armata e cu noi” și nu intervine că se poate interpreta. În acest timp oameni sînt omorîți, răniți, se produc incendieri, spargeri și pagube de milioane de lei. Și noi ne temem că se poate interpreta. Se poate interpreta că avem un guvern slab, că de dragul de a fi bine văzute unele persoane, cu putere și răspunderi, nu iau nici-o măsură severă care ar liniști milioanele de cetățeni și, pe bună dreptate, pe foarte puținii ticăloși care strigă pînă la delir „poporul sîntem noi”. Nu întrebăm de ce... că se poate interpreta de partidele politice care așteaptă să vadă din ce unghi ar putea să... interpreteze favorabil evenimentele sau consecințele.

Declarația președintelui României

A fost o încercare ostilă, de forță asemănătoare cu cele din 12 și 28 ianuarie, precum și din februarie care a urmărit prin forță să destabilizeze situația țării și să înlocuiască puterea existentă în țara noastră. Mai grav este că de astă dată este vorba de acțiuni care au loc după desfășurarea alegerilor libere, cînd poporul și-a manifestat în întreaga sa majoritate opțiunea pentru dezvoltarea democratică a țării. Avem de-a face cu o încercare de rebeliune de tip legionar. Elementele declasate care au antrenat probabil și o serie de elemente naive, manevrate de forțe interesate în destabilizarea țării și în ignorarea opțiunii exprimate de poporul nostru s-au dedat la grave acte de violență. La televiziune au fost arătate,

au fost văzute de întreaga țară. Au fost incendiate clădiri, a fost atacată clădirea poliției Capitalei, a Ministerului de Interne, alte clădiri publice. Au fost confecționate sticle incendiere, au fost incendiate autobuze, mașini ale poliției, forțe de ordine ale Poliției Capitalei au fost agresate de aceste elemente declasate. A fost atacată clădirea Televiziunii motiv pentru care a fost întreruptă pentru un timp emisiunea. Aceste acte sînt de o gravitate deosebită și demonstrează tendința unor forțe obscure care ignoră opțiunea exprimată de poporul nostru și vor prin forță să instaurze un regim de tip fascist.

În fața acestor acte de agresiune este necesară unirea hotărîită a tuturor forțelor conștiente ale țării, a întregului popor pentru a da ri-

posta necesară acestor acțiuni ireponsabile și ostile popoului nostru. Fac apel la toate forțele politice să facă front comun împotriva acestor elemente de tip fascist, de tip legionar care acționează împotriva intereselor popoului nostru. Fac apel la forțele de ordine, la armata noastră să-și facă și de această dată datoria pentru a apăra ordinea de stat, ordinea de drept, pentru a apăra puterea legal instituită — prin alegerile recente, pentru a apăra opțiunea popoului nostru și mersul său decisiv spre democrație. Numai strîng uniți vom putea să asigurăm calmul, liniștea, necesare dezvoltării noastre democratice. Este momentul ca să asigurăm cadrul necesar dezvoltării noastre așa cum și-a dorit și își dorește poporul nostru.

O tentativă de lovitură de stat?

N-am crezut, la aproape șase luni de la Revoluția din decembrie, să ne cufundăm din nou în marasm, să ne cutremurăm și să ne indignăm în fața barbariei dezlănțuite. N-am crezut, de fapt, că în secolul nostru, într-o țară frumoasă, pornită pe drumul democrației, înși abrutizați, primitivi, dominați de instincte animalice vor îndrăzni să întineze imaginea bravilor eroi care s-au jertfit pentru victoria Re-

voluției, îndolind un popor ce și-a ales singur viitorul, optînd pentru libertate, democrație și prosperitate. N-am crezut că acum, după ce poporul a răsturnat odioasa dictatură, înși ireponsabili, manevrați de forțe destabilizatoare, fasciste, legionare se pot pune cu atîta ușurință și patimă în slujba răului, atacînd brutal, deliberat, bestial instituții vitale în viața unei societăți.

Cutremurătoarele evenimente petrecute ieri în Capitală ne-au convins că n-a fost vorba de o revoltă spontană, avînd la sorginte revendicări mai mult sau mai puțin întemeiate, ci de o acțiune pregătită cu minuțiozitate, condusă din umbră de profesioniști ai destabilizării și urmăriți de o lovitură de stat care să răstoarne guvernul, să bulverseze ordinea instituită în țară și să instaurze haosul, anarhia și teroarea!

Cum altfel pot fi interpretate atacurile banditești, de o duritate extremă asupra clădirii Televiziunii, sufletul și ochiul treaz al națiunii, principalul mijloc de informare al opiniei publice? Cui au folosit agresarea redactorilor și operatorilor televiziunii a căror singură vină a fost aceea că s-au străduit, asumîndu-și riscuri nefirești într-o țară democratică, să înregistreze mersul evenimentelor pentru a putea informa opinia publică despre ce se întîmplă în Capitală? Unde este dorința de dialog, atît de intens invocată de „revoluționarii” din Piața U-

niversității, care s-au năpustit cu o ferocitate turbată asupra clădirii televiziunii, provocînd daune incommensurabile, molestînd persoane pașnice și devastînd bunuri care, în fond, ne aparțin nouă, tuturor?

De unde și de ce atîta aversiune împotriva organelor de poliție, a celor aparținînd Ministerului Apărării Naționale după ce, în zilele fierbinți ale Revoluției, cu toții am strigat: „Armata e cu noi”? Intențiile criminale ale huliganilor dezlănțuiți s-au trădat și atunci cînd din clădirea Ministerului de Interne s-au furat arme și muniții, împotriva oamenilor în uniformă folosindu-se bîte, cuțite, sticle incendiere! N-au scăpat asediului brutalor arvunite nici sediul guvernului, stațiile de benzină, mașinile poliției, armatei și pompierilor. Prin intermediul televiziunii i-am văzut pe „pașnicii demonstranți”, indivizi colorați, abrutizați de droguri și băutură, gata să distrugă, să dea foc, să linșeze pe oricine, să-și facă de cap. Sînt, ne-am convins, indivizi fără căpății, certați cu legea și cu ceea ce înseamnă ordine și disciplină, infractori de drept comun pe care opinia publică, imensa majoritate a acestui popor demn și viteaz, harnic și onest trebuie să-i marginalizeze, să-i facă inofensivi cît mai repede. Numai astfel vom putea salva tinăra noastră democrație, opțiunea pentru libertate, dreptate și demnitate!

O rană pe trupul României

Aseară, telexurile și telefaxurile agențiilor internaționale de presă erau toate în priză la București. Lumea întreagă lua cunoștință de „revoluția vandalilor” dintr-o capitală europeană. Europeană, țineți seama, nu din Africa sau Oceania... Subiect de senzație, așadar... Încă o dată România se află, fără voia poporului său, în „topul” evenimentelor de scandal! Încă o dată România trăiește dureros șocul unui greu de recuperat prejudiciu internațional. Pentru că, agențiile de presă, în aviditatea lor după știri de senzație, nu te iartă. Recunoștea recent un cunoscut ziarist englez că pentru el și agenția sa, Golan a constituit săptămîni în șir un subiect „bun de muls”, deși dacă ar fi să răspundă ca om, ca cetățean al unei țări democratice, nu împărtășește nici cererile, nici metodele celor din așa-zisa „zonă liberă de neocomunism”.

Cît privește regulile jocului în democrația engleză, domnia sa ni le prezenta cam așa: dacă tu ai motive să demonstrezi, eu, care nu te am, ți le respect și nu te

deranjez; cu condiția că și tu să respecti dreptul meu de a nu demonstra, lăsîndu-mă să trăiesc, să circul, să-mi văd de slujbă. Rațional și de bun simț, nu? Ei bine, dacă judecăm după această regulă a democrației, ceea ce s-a petrecut ieri în București înseamnă nici mai mult, nici mai puțin decît o incredibilă „lecție” de vandalism care uluiește mapamondul. Care ne așează într-o lumină crudă în fața omenirii și care ne va obliga, multă vreme de aici înainte să ne plecăm privirile și să simțim gustul amar al umilinței. Umițiți de cine, oameni buni? De fanatici cărora alcoolul și drogurile le-au excitat într-atît „simțul revoluționar” încît îl folosesc acum ca pe un satir bun pentru capetele compatrioților? Ei bine, pînă îi vom putea numi și așeza la locul ce li se cuvine, să ne rușinăm pentru îngăduința și ușurința cu care i-am tratat, îngăduință și ușurință pe care le plătim azi cu prețul de sînge al unei Românii adînc rănită în demnitatea sa de țară a libertății și omeniei.

Singura soluție?

„Singura soluție, înc-o revoluție”. Sloganul lansat în Piața Universității, „singura zonă liberă de neocomunism din România” a „prins” și sub deviza lui s-au produs ieri în București cele mai oribile, mai înjositoare fapte de la Revoluția din decembrie încoace.

Încă de cînd l-am auzit prima dată ne-am tot întrebat — și, probabil, și mulți dintre dumneavoastră, stimați cititori: revoluția cui? și împotriva cui? Și iată că, a trebuit să vină ziua de 13 iunie — număr fatidic?! — pentru ca să aflăm răspunsul acestor întrebări: Revoluția lor — a unor bande extremiste, ale căror fapte le demască fără echivoc, evident și clar, a fi de natură fascistă, legionară. Revoluție împotriva democrației, a democrației pe care atît ne-am dorit-o și pentru care atîtia oameni, majoritatea tineri, și-au dat viața.

Mai exact spus, ei vor o „revoluție” IMPOTRIVA MAJORITĂȚII COVÎRSITOARE A POPORULUI ROMÂN!

Îngrijorați, uimiți și, nu în ultimul rînd, indignați —

nicidecum speriați, cum probabil ar dori ei — noi, sîbieni (în orice caz, sperăm, foarte mulți dintre noi) am asistat neputincioși la escaladarea violenței, la agresivitatea unor inși (nu merită să le spunem oameni!) care ne privesc sfidător, jignitor și cu impertinență prin camerele de luat vederi.

Ei, autointitulați „campionii democrației”, ai dialogului și bunelor intenții spre a ne scăpa de comunism și neocomunism, nu se dau în lături de la nimic — de, scopul scuză mijloacele! — pentru a ne băga „democrația” pe gît. Dacă altfel nu se poate, cu pumnul ne-o bagă, cu piciorul, cu bita, ba chiar cu cuțitul și sticla incendiară, ca să ne învețe mințile să-i luăm în seamă și să ni-i facem, eventual, pe ei stăpîni!

Ajungînd aici — oare cîți dintre noi nu s-au simțit neliniștiți, revoltați —, cu regret trebuie să o recunoaștem că și noi, cei mulți, sîntem vinovați de cele ce se întîmplă. Prea i-am lăsat să-și facă de cap, prea i-am privit cu multă îngăduință, uitînd — și iată că indife-

rența noastră se răzbună! că javra te poate mușca dacă n-o alungi la timp. I-am crezut sinceri și cinstiți în ideile și idealurile pe care ni le-au tot urlat în urechi, privindu-i cu îngăduință în tot ceea ce au făcut, pentru ca acum să ia cu asalt Capitala. Din păcate, toleranța cu care au fost priviți pînă acum de noi toți, îndeosebi de un guvern care și-a înțeles provizoriul și drept scuză pentru inacțiune, a fost interpretată de unii ca încurajare la dezordine și violență. La aceasta s-a adăugat, trebuie să o recunoaștem, susținerea morală și materială de care s-au bucurat atîta timp. Moral — de o „super-elită” intelectuală, iar material — de o fracțiune a opoziției politice la rîndul ei nu de putine ori agresivă. Și iată unde am ajuns!

Dar ceea ce ei nu au înțeles — și probabil, unii dintre ei nici nu sînt în stare să înțeleagă — este un adevăr elementar: cu forța oarbă poți dărîma orice, poți face cele mai groaznice lucruri posibile; însă niciodată nu se poate construi ceva!

Televiziunea Română Liberă — inamicul public numărul unu?

A fost pentru noi românii un titlu de glorie că atît de umilă Televiziune Română, probabil printre cele mai slab dotate din Europa, a reușit să transmită în premieră mondială desfășurarea unei revoluții — Revoluția română din decembrie. Și nu este vorba doar de o prioritate: Televiziunea Română devenită Liberă a jucat un rol de prim ordin în succesul luptei de răsturnare a dictaturii ceaușiste. Am stat toți cu inima strînsă și cu ochii lipiți de ecranele televizoarelor în speranța unei vești bune, a unui comunicat important, a unui reportaj din miezul evenimentelor.

Dar laurii și elogiile s-au stins treptat și TV.R. a devenit treptat ținta preferată a atacurilor de tot felul. Aceiași oameni care au rezistat în decembrie sub gloanțe la cîrma sau în fața camerelor de luat vederi au început să fie etichetați, contestați. Odată lansată acuzația de „manipulare”, ea a înflorit pe buzele tuturor „contestatorilor”. Și atacurile n-au curs

numai dintr-o parte ci și din cealaltă. Să ne aducem aminte că lupta preelectorală, ba chiar electorală a fost concentrată în jurul televiziunii, care a fost supusă periodic „tirului” unor manifestanți. Cine pe cine manipula? Impotriva cui erau îndreptate presiunile?

Este limpede și recunoaștem că televiziunea joacă și poate juca un rol politic deosebit în viața unui stat civilizat, a unei națiuni în plin secol al informațiilor. De aici însă a o acuza de toate relele și bețele țării, de insuccesele electorale ale unor forțe sau partide politice este o cale lungă. Desigur, bine ar fi fost să avem măcar două canale pentru toată țara, dacă nu mai multe posturi de televiziune și poate le vom avea vreodată, dar deocamdată nu avem decît TVRL care, cu dotarea ei precară, a făcut eforturi deosebite să aducă în casele noastre un crîmpei de fericire și bună dispoziție, să ne deschidă larg fereastra către lume.

Și tocmai cînd credeam că lucrurile se vor liniști manifestanții din Piața Universi-

tății au pus pe primul plan al revendicărilor înființarea unui post de televiziune particular (coincidentă... cu cererea sau oferta în acest sens a domnului Rațiu). Și dacă un asemenea post nu s-a aprobat atunci să nu mai existe nici TVRL. Pare o glumă de felul celui cu „capra vecinului” dar adevărul este că „manifestanții pașnici” s-au dus clar la televiziune cu gîndul de a o desființa, de a o jefui și ai da foc.

Un asemenea act (sau intenție) este după toate probabilitățile fără precedent, cel puțin pe continentul nostru. Ce forțe sau interese zac în spatele acelor manifestanți atîtași și afiliați la maxim? Cine le-a băgat în cap că simbolul comunismului sau neocomunismului este tocmai Televiziunea Română Liberă?

Sînt întrebări pe care o țară întreagă îngrozită și le-a pus privind tot ceea ce s-a întîmplat ieri în Capitală. Și răspunsurile le vom afla cu siguranță. Iar vandalii trebuie să plătească și pedeapsa trebuie să fie cea aplicată tuturor acelor care atentează la bunurile poporului, care încearcă acum — după ce poporul a ales în mod liber — să transforme țara într-un teatru de război fratricid.

Să fim uniți!

Nici nu știu ce să mai zic. Ca vajnic chibîț de fotbal abia am așteptat această lună iunie, să stau liniștit, în halat și papuci, în fața televizorului și să văd pronosticurile. Și, bănuiesc, ca mine sînt milioane de oameni în această țară. Dar iată că există și indivizi pe care nu-i interesează liniștea semenilor. Ba dimpotrivă, fac tot ce le stă în putință pentru a destabiliza politic și economic o țară și așa secătuită și îndoliată de un regim pe care l-am detestat cu toții. Cine sînt acești inși și ce doresc — iată două întrebări la care trebuie să aflăm răspuns. De cine sînt incitați, plătiți și susținuți?

Aseară am stat de vorbă — în pauza meciului Argentina—U.R.S.S. — cu mai mulți oameni, concetățeni de-ai noștri cu convingeri politice diferite. Toți erau șocați de ceea ce s-a întîmplat la București. Șocați și miniați, surprinși și revoltați. Toți, fără excepție, m-au întrebat de ce nu se iau de guvern măsuri drastice împotriva acestor vandali. N-am știut, ce să le răspund (spre rușinea mea).

Vorbim și scriem despre libertate, despre democrație, despre drepturile omului. Ei bine, asemenea manifestări de demență colectivă ne vor duce — volens nolens — spre o altă dictatură. Violenta naște violență. Istoria a demonstrat-o. Eu unul sînt

șocat și neliniștit de ceea ce se petrece în București. Mă bucur și-i stimez o dată în plus pe oamenii acestui oraș atît de drag că dau dovadă de seriozitate, de echilibru, de maturitate în aceste momente de o mare gravitate pentru noi toți. Această țară are nevoie de liniște, de echilibru, de pace. Dincolo de coloratura politică, de dorințele și speranțele noastre individuale, avem nevoie de rațiune. Trăim în Europa și ne pretindem a fi un popor civilizat. Dorim să facem parte din marea familie a Europei. Cîteam cu stupoare despre luptele fratricide din Liban, din Irlanda, din Asia de Sud-Est, din Africa și cum nu le înțelegeam, nu le înțeleg nici acum. Mi-e greu să cred că la noi se pot petrece asemenea lucruri. Și totuși...

Oamenii de bună credință nu trebuie să stea în expectativă. Destul am stat cu minile încrucișate și cu capetele plecate răbdînd teroarea, fiindu-ne frică să vorbim, temîndu-ne să spunem ceea ce credem și simțim. Este momentul să luăm atitudine. Este momentul să ne unim eforturile pentru a stăvilii violența de orice fel. Este momentul să strîngem rîndurile pentru a apăra această tină și, deocamdată fragilă democrație. Nimeni, nici Estul, nici Vestul, nu ne poate ajuta. Libertatea ne-am cîștigat-o singuri și singuri trebuie s-o păzim.

Să ne punem cîteva întrebări

• Cînd s-au pus serios pe devastarea clădirii Televiziunii Române, grupurile de așa-zis demonstrații s-au gîndit, probabil, că dacă nu au reușit să determine Guvernul să le înființeze un post de televiziune „independent”, măcar să-l demoleze pe cel existent?

• Oare postul de radio „Europa Liberă” a vrut să ne demonstreze — dacă mai era cazul —, prin comentariile de aseară vizavi de evenimentele de la București, cît

de... aprig apără democrația în România?

• Cum să ne explicăm atitudinea forțelor de poliție și a armatei, care au intervenit cu foarte mare întîrziere în restabilirea ordinii?

• Cît de „curate” și neimplicate sînt în toate aceste evenimente cunoscutele asociații „apolitice” care s-au și grăbit să se dezică de grupurile extremiste care devastază Capitala? Doar le-au preluat... ideile???

Ultima oră (Stiri preluate de la Radio București)

Manifestanții din jurul Televiziunii au fost împrăștiati de organele de ordine. În această zonă se aud focuri sporadice de armă. În Piața Victoriei continuă să sosească coloane de muncitori de pe platformele industriale ale Capitalei pentru a apăra sediul Guvernului. Totodată, în București au venit numeroși cetățeni din unele județe ale țării, care s-au alăturat celor aflați în Piața Victoriei. Conform primelor evaluări, Televiziunea a suferit distrugerii mai mari de-

cît cele din ultima decadă a lunii decembrie.

De la Ministerul Apărării Naționale s-a comunicat că trupele au intrat în dispoziție de apărare în jurul unor obiective de mare importanță (sediul guvernului, Palatul Telefoanelor, Televiziune, Radio etc.). După eforturi susținute, la ora 1,07 sediul M.I. a fost luat sub controlul armatei. Forțele extremiste au atacat, cu sticle incendiare, Casa Centrală a Armatei și au deschis focul împotriva trupelor cu armele sustrate din sediul M.I.

În jurul orei 5 d-l Ion Iliescu s-a adresat din balcon grupurilor de cetățeni veniți din București și din provincie. Numeroasele focare de incendiu au fost neutralizate, în prezent acționîndu-se pentru degajarea căilor rutiere. Departamentul de Stat al S.U.A. a chemat la reținere în România, cerînd tuturor forțelor să evite violența.

Ediție specială realizată de: Nicolae ACHIM, Mircea BIȚU, Liviu BREZAE, Emil DAVID, N. I. DOBRA, Rudolf KAMLA, Ion SORESCU.